

Svensk författningssamling

Förordning om ändring i förordningen (2015:739) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden

SFS 2019:545

Publicerad
den 3 juli 2019

Utfärdad den 27 juni 2019

Regeringen föreskriver i fråga om förordningen (2015:739) med instruktion för Allmänna reklamationsnämnden

*dels att nuvarande 36 § ska betecknas 37 §,
dels att 3, 8, 10 och 20 §§ ska ha följande lydelse,
dels att rubriken närmast före 36 § ska sättas närmast före 37 §,
dels att det ska införas två nya paragrafer, 32 a och 36 §§, och närmast före 36 § en ny rubrik av följande lydelse.*

3 §¹ Myndigheten ska efter anmälan av en konsument rekommendera en lösning av

1. tvister mellan konsumenter och näringsidkare som härrör från ett avtal om köp av en vara, tjänst eller annan nyttighet,

2. tvister mellan konsumenter och försäkringsbolag om ersättning för skada ur en näringsidkares ansvarsförsäkring, om konsumenten har direktkravs rätt mot försäkringsbolaget och skadeståndskravet har sin grund i ett avtalsförhållande mellan konsumenten och den försäkrade näringsidkaren,

3. tvister mellan konsumenter och kreditinstitut eller betaltjänstleverantörer som gäller tillgång till eller byte av betalkonto enligt 4 a kap. lagen (2010:751) om betaltjänster, och

4. tvister mellan konsumenter och försäkringsbolag om ersättning ur en näringsidkares resegaranti i form av en försäkring, om konsumenten har direktkravs rätt mot försäkringsbolaget.

Myndigheten ska verka för att parterna kommer överens vid tvister enligt första stycket.

8 §² Myndigheten prövar inte tvister när

1. anmälan till myndigheten har gjorts av någon annan än konsumenten eller, när det gäller grupptalan enligt 9 §, någon annan än Konsumentombudsmannen eller en sammanslutning av konsumenter,

2. värdet av vad som yrkas understiger

a) 2 000 kronor för tvister som rör bank, försäkring, båt eller bostad,

b) 1 000 kronor för tvister som rör motor, resor, möbler, tvätt, spel eller lotterier,

c) 500 kronor för tvister enligt

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation

¹ Senaste lydelse 2018:1391.

² Senaste lydelse 2018:1391.

och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91,

– Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1371/2007 av den 23 oktober 2007 om rättigheter och skyldigheter för tågresenärer,

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1177/2010 av den 24 november 2010 om passagerares rättigheter vid resor till sjöss och på inre vattenvägar och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004,

– Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 av den 16 februari 2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004,

– lagen (2015:953) om kollektivtrafikresenärers rättigheter, samt

d) 500 kronor för tvister som rör elektronik, gas- och elavtal, skor eller textil och för övriga tvister, eller

3. anmälan har kommit in till myndigheten mer än ett år efter det att konsumenten gjort en reklamation till näringsidkaren.

I beloppen enligt första stycket 2 räknas inte in yrkanden om ersättning för annan skada än ekonomisk skada.

10 § Myndigheten ska redovisa statistik över mottagna anmälningar. Statistiken ska, i den utsträckning som sådan information finns att tillgå, vara uppdelad på kön och ålder och avse antal och typ av klagomål.

20 §³ Anmälan av tvister ska göras skriftligen på en särskild blankett som myndigheten tillhandahåller. Myndigheten får begära in de kompletterande uppgifter från anmälaren som behövs för handläggningen.

Myndigheten ska skicka anmälan till den näringsidkare som anmälaren angett som motpart. Näringsidkaren ska uppmanas att svara inom skälig tid. Myndigheten behöver inte be näringsidkaren om svar, om det inte finns anledning att anta att anmälarens krav kommer att bifallas helt eller delvis.

Näringsidkarens svar enligt andra stycket ska skickas till anmälaren, som ska ges tillfälle att inom skälig tid yttra sig över svaret.

Ytterligare skriftväxling ska ske om det behövs för att klargöra parternas inställning.

32 a § En tvist får avgöras av myndighetens ordförande eller vice ordförande och två externa ordförande, om det står klart att det inte finns behov av andra ledamöters kompetens. Om både myndighetens ordförande och vice ordförande deltar, ska endast en extern ordförande delta.

Myndighetens ordförande beslutar om en tvist ska avgöras i sådan sammansättning.

Bemyndigande

36 § Myndigheten får meddela föreskrifter om den särskilda blankett som avses i 20 § första stycket.

Denna förordning träder i kraft den 1 augusti 2019.

³ Senaste lydelse 2016:124.

På regeringens vägnar

SFS 2019:545

ARDALAN SHEKARABI

Linda Utterberg
(Finansdepartementet)